

JD.

Zmiana nazwy Instytutu Historii Nauki, Oświaty i Techniki

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 39/1, 169-170

1994

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Eduk., UAM). Na Uniwersytecie Warszawskim prof. K. Bartnicka przeprowadziła sześć promocji magisterskich.

INFORMACJE OGÓLNE

Kierownictwo Instytutu do końca kwietnia 1993 r. sprawował dr Leszek Zasztowt, pełniący obowiązki dyrektora.

W roku sprawozdawczym zatrudnienie zmniejszyło się o 4 osoby i w końcu roku wynosiło 56 osób, w tym 42 pracowników naukowych i 5 pracowników inżynieryjno-technicznych.

Finansowanie działalności statutowej (tzw. „dofinansowanie”) przez KBN miało w roku 1993 charakter zgola represyjny, mimo szeregu interwencji, wyjaśnień i odwołań w tej sprawie. Ostatecznie dotacje KBN wyniosły kolejno:

dn. 11 marca   2 850 mln zł; było to ok. 70% kwoty, którą Instytut dysponował na podstawie decyzji KBN w roku 1992;

dn. 21 września   420 mln zł;

dn. 25 listopada   500 mln zł.

Łączna suma dotacji KBN 3 770 mln (w roku 1992: 4 054 mln zł). Poniesione nakłady wyniosły 4 536 mln zł („działalność statutowa”) oraz 1 230 mln zł („działalność ogólnotechniczna”, m.in. koszty druku).

Instytut winien jest podziękowanie Fundacji im. W. Świątosławskiego oraz przedsiębiorstwu „Petrochemia” w Płocku za przekazanie do dyspozycji Instytutu funduszy wspomagających działalność statutową.

Jerzy Dobrzycki
(Warszawa)

ZMIANA NAZWY INSTYTUTU HISTORII NAUKI, OŚWIATY I TECHNIKI

What's in a name? That which we call a rose
By any other name would smell as sweet.
Szekspir, Romeo i Julia, akt II scena 2

Na wniosek dyrektora Instytutu, poparty przez uchwałę Rady Naukowej, Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk w dn. 5 stycznia 1994 r. nadał Instytutowi nazwę „Instytut Historii Nauki”. Podkreślić trzeba, że nowa nazwa nie powoduje zmian w potwierdzonych statutem uprawnieniach i zadaniach placówki.

Dotychczasowa nazwa uzasadniona była okolicznościami powołania placówki jeszcze w 1974 r. Instytut powstał bowiem z połączenia dwóch placówek, noszących w swych nazwach wszystkie trzy elementy.

Mimo swej szczegółowości nazwa ta nie wyczerpywała zakresu działalności Instytutu, prowadzącego badania historii kultury umysłowej w szerszym kontekście, integrującym badania poszczególnych działów Instytutu. Nie bez znaczenia były też względy praktyczne – uniknięcie kłopotów, powodowanych przez nieścisłości pojawiające się nawet w urzędowych dokumentach.

JD.

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI KOMITETU HISTORII NAUKI I TECHNIKI PAN W 1993 R.

I. DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWO-ORGANIZACYJNA

A. Sesje ogólnopolskie:

1. Sesja poświęcona szkołom matematycznym – 19 stycznia 1993 r. Referat podstawowy pt. *Czeska szkoła geometryczna* wygłosił prof. dr Jaroslav Foltá z Czeskiej Akademii Nauk. W spotkaniu uczestniczyli matematycy i historycy matematyki z całej Polski, którzy wprowadzili do dyskusji bogaty materiał porównawczy z dziejów polskich szkół matematycznych. Część poszerzonych materiałów posesyjnych została opublikowana w języku angielskim w wydanej przez KHNiT książce pt. *Z dziejów humanistycznych i matematycznych szkół naukowych*, przygotował do druku Michał Zgórzak, Warszawa 1993 (*On the History of the Scientific Schools in Mathematical Sciences* – s. 67–112).

2. Ogólnopolska sesja naukowa o charakterze interdyscyplinarnym, poświęcona losom wybitnego lwowskiego biochemika Jakuba Karola Parnasa w latach 1939–1949 – 23 listopada 1993 r. Sesja została zorganizowana przy współudziale Polskiego Towarzystwa Biochemicznego. W spotkaniu uczestniczyli między innymi: syn uczonego – dr med. Jan Oskar Parnas, współpracownicy Jakuba Karola i jego uczniowie. Zostały również zaprezentowane przez prof. dr med. Tadeusza Brzezińskiego materiały nadesłane z Niemiec przez prof. dr Zygmunta Alberta, dotyczące poglądów J. K. Parnasa na sprawę Katynia. Wielogodzinna dyskusja wniosła nieznane dotąd, bardzo interesujące informacje, także z archiwów moskiewskich i londyńskich.